

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 11522/2024
25.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Мирослав Херцег, адвокат из ..., против туженог Града Новог Сада, кога заступа Правобранилаштво Града Новог Сада, ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2373/23 од 28.02.2024. године, у седници одржаној 25.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2373/23 од 28.02.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 4511/2022 од 27.06.2023. године, ставовима првим и другим изреке, усвојен је тужбени захтев и тужени је обавезан да тужиоцима исплати укупно 6.008.750,88 динара и то: тужиоцима АА и ББ по 1.877.734,65 динара и тужиљи ВВ 2.253.281,58 динара, све са законском затезном каматом од 27.06.2023. године као дана пресуђења, до исплате, као и да им накнади трошкове парничног поступка од 828.496,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2373/23 од 28.02.2024. године, ставом првим изреке, делимично је усвојена, делимично одбијена жалба туженог и првостепена пресуда је преиначена у делу одлуке о трошковима поступка, тако што је тужени обавезан да тужиоцима накнади трошкове поступка од 748.178,00 динара, док је потврђена у преосталом побијаном делу. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 403. став 3. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20 и 10/23 - други закон), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате накнаде за експроприсано земљиште поднета је 06.06.2022. године, а поднеском од 30.05.2023. године тужба је преиначена повећањем захтева. Вредност побијаног дела правноснажне пресуде цени се у односу на сваког тужиоца појединачно. С обзиром да они нису јединствени и нужни супарничари, у смислу члана 210. ЗПП, вредност спора по ревизији у односу на тужиоце АА и ББ је по 1.877.734,65 динара, а у односу на тужиљу ВВ 2.253.281,58 динара. Ови појединачни износи, према средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе, представљају динарску противвредност испод 40.000 евра.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра на дан преиначења тужбе, то је Врховни суд, применом члана 403. став 3. ЗПП, нашао да ревизија туженог није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић